

LBRIS

We know
books

Olga Grebennik

O CASĂ CAPRICIOASĂ

Ficțiune bazată pe evenimente reale

*Pentru Vera, Fedia
și Casa care nu mai este*

Traducere în limba română de Vladimir Bulat

Оля Гребенник

ВЕРЕДЛИ ВИЙ БУДИНОК

Вигадка заснована на реальних подіях

*Присвячується Вері, Феді
і Дому, якого більше немає*

Переклад на українську мову Марія Кошчук

Editura Seneca Lucius Annaeus

București 2023

– Până aici! – s-a gândit la un moment dat vechea Casă și a decis să-și schimbe destinul.

Ca să fim cinstiți, Casa era foarte bătrână, atât de bătrână încât nici nu-și amintea cine a construit-o. Pereții săi erau acoperiți de patina timpului, ramele ferestrelor scârțâiau plăcut.

În jurul Casei crescuse o grădină cu trandafiri plini de arome și arbuști de ienupăr țepos. Pietricelele de pe cărarea care ducea spre intrarea principală se tociseră, și acum străluceau în razele soarelui.

Casa era singură în pădure, ascultând trilurile păsărilor și foșnetul copacilor, întâmpinând zi de zi răsăritul soarelui.

We know
books!

З мене досить! – якось подумав
дуже старий Будинок, коли
вирішив змінити своє життя.

Справа в тому, що він був дуже
старим, він навіть не пам'ятав,
хто його збудував. Його стіни
ввібрали наліт часу, віконні рами
приємно поскрипували.

Довкола Будинку виріс великий
сад з ароматними ніжними
трояндами та колючими
строгими ялівцями. Каміння на
доріжці, що веде до головного
входу, потерлося і тепер сяло
сонячними зайчиками.

Будинок стояв один у лісі,
слухаючи спів птахів і шум дерев,
щодня зустрічаючи сонячні
світанки.

În Casă locuia o familie onorabilă:
Domnul Arici și doamna Aricioaică.
Aceștia dormeau cât era ziua de
lungă, iar noaptea se trezeau.
Atunci începea viața lor.

Veneau în bucătărie, unde trona
un bufet străvechi. În el se păstrau
numeroase borcane cu diverse
dulcețuri, cu mere și ciupercuțe
uscate, iar pe polița de sus stăteau
toate sortimentele de ceaiuri, de la
coacăze negre la mentă.

Aricioaica pregătea cina, iar Ariciul
se legăna în fotoliul balansoar și
citea ziarele de dimineață. Asta-i
viața de arici, gazetele matinale se
citesc noaptea. Uneori, după o cină
copioasă, cei doi locatari aveau
obiceiul să danseze. Apoi se așezau
în fața șemineului și porneau
discuțiile interminabile despre orice
la trecea prin minte..

Era esențial de consemnat faptul
că în tot acest răstimp ei băteau din
picioare: top-top-top.

Esențial era, desigur, pentru Casă,
nicidecum pentru respectabilii arici.

- Nu-mi fac somnul! – bombănea
Casa, nemulțumită – ce-or avea
în cap aricii ăștia? În timp ce
toate animalele bine crescute,
și mai ales casele, dorm, cuplul
acesta dansează, trânteste ușițele
bufetului, mă gădilă cu cărbunii
încinși din șemineu, și una peste
alta, tropăie întruna: top-top-top.
Nu voi rezista prea mult în ritmul
ăsta, și voi îmbătrâni înainte de
vreme.

У Будинку жила поважна пара.
Пан Їжак та пані Їжачиха.
Більшу частину дня вони спали,
а вночі прокидалися. І ось тоді
починалося їхнє життя.

Вони приходили на кухню, де
стояв великий старовинний
буфет. Він зберігав у собі баночки
з різним варенням, сушені
яблучка і грибочки, на верхній
поличці стояли всі сорти чаю від
чорної смородини до м'ятного.

Їжачиха готувала вечерю, а Їжак
гойдався у своєму кріслі-гойдалці
і читав ранкові газети. Таке життя
їжака, читати ранкові газети
вночі. Іноді, після смачної вечері,
чоловік та дружина їжаки навіть
могли танцювати один з одним.
А потім вони сідали біля каміна і
нескінченно розмовляли про все.
Але найголовніше, що весь цей
час вони тупотіли: топ-топ-топ.

Це було найголовніше для
Будинку, а не для поважних
їжаків.

- Я не висипаюся! - щоразу
обурювався Дім - що взагалі
думають про себе ці їжаки? Коли
всі пристойні звірі, і головне,
вдома сплять, ця парочка танцює,
стукає дверцятами буфета,
доскоче мені живіт вогнем у
каміні, і нескінченно тупотить:
топ-топ-топ. Я так довго не
протягну і постарію раніше часу.

IBDIS

We know
books

Olga Grebennik

O SĂPTĂMÂNĂ
FĂRĂ DOAMNA ARICIOAICĂ
Ficțiune bazată pe evenimente reale

*Pentru Vera, Fedia
și Casa care nu mai este*

Traducere în limba română de Vladimir Bulat

Оля Гребеннік

ТИЖДЕНЬ БЕЗ ПАНІ ЇЖАЧИХИ
Вигадка заснована на реальних подіях

*Присвячується Вері, Феді і
Дому, якого більше немає*

Переклад на українську мову Марія Кошчук

EDITURA SENECA
Bucuresti 2023

*Dacă vei întâlni vreodată
dragostea, va fi pentru
totdeauna*

- Dragă Arici, vrei plăcintă cu mere sau ciuperci? – l-a întrebat grijulie doamna Aricioaică pe soțul său.
- Mănânc orice plăcintă dacă este făcută de tine.
- Mulțumesc, dragule!

Ariciul și Aricioaica erau acel cuplu despre care se spune că e creat în ceruri. Amândoi au învățat la aceeași școală din pădure. La un moment dat, amândoi erau în excursie cu clasa, făceau un studiu despre mere pădurețe. În autobuz, Aricioaica nu-și găsisese loc lângă colegile ei, așa că s-a așezat lângă Arici. Și din acel moment au fost nedespărțiți.

Interesele lor erau atât de asemănătoare, încât nu duceau niciodată lipsă de subiecte de discuții. Aricilor le plăceau aceleași cărți, adorau plimbările prin pădure sub clar de lună și participau în fiecare an la campionatul de cules în viteză al fructelor de pădure.

*Якщо ти колись
зустрінеш своє кохання,
це буде назавжди.*

- Любий Їжаку, ти будеш пиріг з яблуками чи з грибами? – дбайливо запитала пані Їжачиха у свого чоловіка
- Я буду будь-який пиріг, який ти приготуєш, бо це буде твій пиріг.
- Дякую любий!

Їжак та Їжачиха були саме тією парою, про яку говорять, що вони створені на небесах. Вони разом навчалися у лісовій школі. Якось вони поїхали на шкільну екскурсію до сусіднього лісу вивчати сорти диких яблук. Їжачисі не вистачило місця в автобусі поряд з подружками, і вона сіла поряд з Їжаком.

З того дня вони ніколи не розлучалися. Їхні інтереси виявилися настільки близькими, що їм завжди було про що поговорити. Їжакам подобалися однакові книжки, вони любили гуляти лісом під місяцем і завжди брали участь у щорічних змаганнях зі швидкісного збирання лісових ягід.

LIBRIS

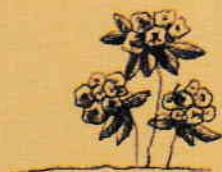
We know
books

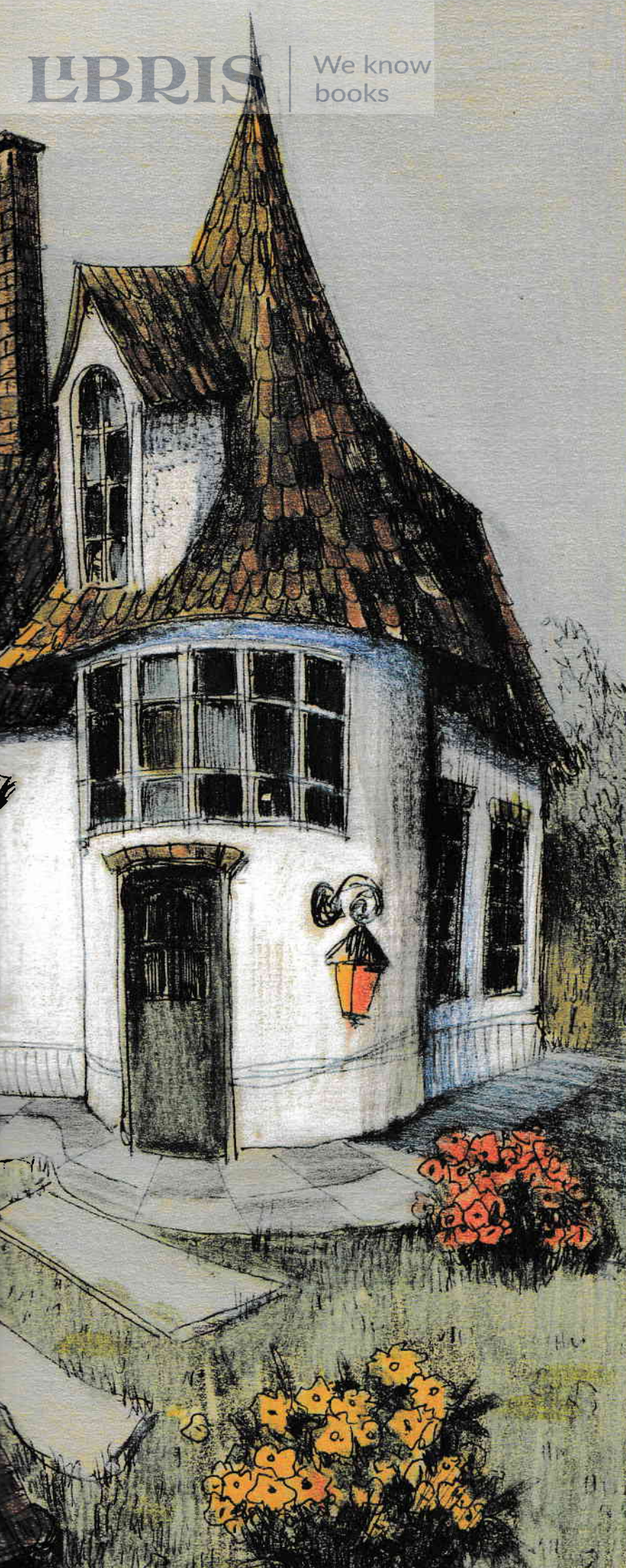

Când Aricii au terminat școala, au decis că nu se mai pot despărți, așa că s-au căsătorit și s-au mutat împreună. La început, trăiau într-o vizuină, apoi Ariciului i s-a repartizat o locuință în scorbura de la ultimul nivel al celui de-al cincilea copac de la marginea pădurii.

În cele din urmă s-au mutat în propria casă. Nici nu le venea să creadă că, în sfârșit, au și ei casa lor, cu șemineu și livadă, cu un bufet ticsit cu tot soiul de borcane și acoperiș de olane deasupra capului.

Коли Їжаки закінчили школу, вони вирішили, що не можуть один без одного, одружилися і стали жити разом. Спочатку вони жили в норі, потім Їжаку виділили квартиру в нижньому дуплі п'ятого дерева на узліссі.

Потім вони переїхали до свого дому. Їжаки не могли повірити, що в них нарешті з'явився свій будинок з каміном і садом, з буфетом, повним усіляких баночок, і черепичним дахом.

LIBRIS

We know
books

Olga Grebennik

CRĂCIUN CU BUCLUC

Ficțiune bazată pe evenimente reale

*Pentru Vera, Fedia
și Casa care nu mai este*

Traducere în limba română de
Vladimir Bulat

Ольга Гребеннік

РІЗДВЯНА МЕТУШНЯ

Вигадка заснована на реальних подіях

*Присвячується Вері, Феді
і Дому, якого більше немає*

Переклад на українську мову
Марія Кошчук

EDITURA SENECA
București 2023

- Măine este Crăciunul, iar noi nu avem nimic pregătit: casa nu-i împodobită, cina festivă nu este gata, cadourile nu sunt rânduite.
- Cadourile le aduce Moș Crăciun.
- Și asta-i adevărat! Măcar am scos ceva de pe listă.
- Măine le vom face pe toate, dragă! Eu voi întinde ghirlandele prin casă și tu te vei ocupa de cină. Iar cei mici ne vor ajuta pe amândoi.
- Da, iepurașii ne vor ajuta... Astăzi, de pildă, Noiembrie a spart un geam, Iunie și Iulie au rupt draperia când se jucau de-a mașinuțele, iar ieri Marta, vrând să ne pregătească un ceai, a ars ceainicul, și Octombrie a rămas blocat în burta pianului, când capacul acestuia s-a închis cu el înăuntru. Mă tem că ești prea optimist când sperii la ajutorul lor.
- Le vom termina pe toate! Măine este o zi cu adevărat importantă pentru mine. Curierul urmează să-mi aducă o cutie cu globuri de colecție, din cele pe care le strâng de multă vreme. În sfârșit, am reușit să le găsesc și pe astea. Sunt din secolul trecut. Este vorba despre un fulg de nea, un felinar și un mugurar - forme rare și făcute dintr-o sticlă fină. În zilele noastre, nu mai sunt meșteri pricepuți care să le facă. Doar în copilăria mea a existat așa ceva.
- Le vom pune în bradul nostru dacă nu le sparg iepurașii înainte.
- Dar ce tot spui acolo? Hai mai bine să dormim! Măine trebuie să ne trezim devreme.

— Завтра Різдво, у нас нічого не готове: будинок не вбраний, святкова вечеря не готова, подарунки не підготовлені.

- Подарунки дарує Святий Миколай.

- І то правда! Хоч щось можна не робити.

- Завтра все встигнемо, люба. Я повішу гірлянди, ти приготуєш вечерю. Наші кроленята нам допоможуть.

- Так! Кроленята допоможуть... Сьогодні Листопад розбив вікно, Липень та Червень обірвали штори, поки грали в машинки, вчора Березнюля хотіла приготувати нам чай і спалила чайник, а Жовтень заліз у рояль і кришка роялю зачинилася. Ти явно перебільшуєш їхню допомогу.

- Все встигнемо! Завтра я матиму найважливіший день. Кур'єр повинен принести коробку з раритетними ялинковими іграшками, які я колекціоную вже багато років. Нарешті мені вдалося їх купити. Це минуле століття. Сніжинка, ліхтарик, сніговик і маленьке кроленя. Рідкісна форма і дуже тонке скло. Нині вже таких майстрів нема.

Такі були тільки в моєму дитинстві.

- Прикрасимо ними нашу ялинку, якщо кроленята не розіб'ють їх раніше.

- Що ти таке кажеш?! Давай краще спати. Завтра рано вставати.

Iepurii, adică Mama și Tata, au adormit după o zi istovitoare. Ei aveau doisprezece iepurași, pe care i-au botezat după numele fiecărei luni: Ianuarie, Februarie, Marta, Aprilie, Maia, Iunie, Iulie, Augusta, Septembrie, Octombrie, Noiembrie și cel mai mic, Decembrie.

Zi de zi se ocupau de o mulțime de treburi: să le dea tuturor de mâncare, să se îngrijească de lecțiile lor de muzică (opt dintre cei doisprezece învățau să cânte la pian), să se joace cu cei mici, să ude florile în grădină, să plivească straturile cu varză, iar iarna să coasă rochițe pentru fete și pantalonași scurți pentru băieți, să le împletească mănuși și căciulițe, să spele, să le citească iepurașilor, să facă ordine prin casă.

Familia iepurească se mutase de curând într-o casă mare, la marginea pădurii. În sfârșit, găsiseră o locuință în care să aibă cu toții loc suficient. Dar, cu asta, a apărut și o mare responsabilitate: să aibă grijă de întreaga casă.

Toată greutatea a căzut pe umerii părinților, a Iepurilor, Mama și Tata. Căci ei nu aveau nici ajutoare, nici dădace. Cei doisprezece iepurași aveau nevoie de supraveghere permanentă și asta însemna muncă serioasă!

În ciuda acestui fapt, dacă ar fi fost întrebați, Mama și Tata Iepure ar fi răspuns fără ezitare că sunt cei mai fericiți părinți din întreaga lume.

І мама з татом Кролики заснули після чергового клопіткого дня. У них було дванадцять кроленят, яких вони назвали на честь кожного місяця: Січень, Лютий, Березнюля, Квітень, Травнюля, Червень, Липень, Серпенюля, Вереснюля, Жовтень, Листопад та наймолодший Грудень.

Щодня потрібно було встигнути мільйон важливих справ: погодувати кроленят, позайматися музикою з ними (вісім із дванадцяти вчилися грати на роялі), пограти з малюками, полити квіти в саду, влітку прополоти грядки з капустою, взимку пошити сукні та шортики кроленят, зв'язати шапочки та рукавички, випрати, почитати книги кролятам, навести лад у будинку.

Сім'я кроликів нещодавно переїхала до великого будинку на лісовому узліссі. Нарешті вони знайшли житло, де вистачило місця всім. Але тепер слід було стежити ще й за будинком.

Вся ця робота лягала на плечі мами і тата Кроликів. У них не було няньок та помічників по дому. Дванадцять кроленят вимагали постійної уваги та великої роботи.

Але якби кроликам поставили питання, хто найщасливіший на світі, вони, не роздумуючи, відповіли б, що це вони.

